

eidem nondum feci. Legitur illud elegia
quarta ad Jo. Altum, cujus amicitiam his
celebrat modis:

Cū quo vel Schyticas ausim lustrare paludes,
Ire pharetratas ulteriusque Getas.

Turbidus & quamvis nimis *Aquilonibus* ær,
Et quamvis rigido terra sit alba gelu.

Sed præbente novo crudeles hoste tumultus
Quo cuperem tecum non licet ire mihi.

Vicinæque fremunt variis assensibus urbes,
Nec satis exactum est, quid magis esse
velint. &c.

Hi elegi aliter ita leguntur:

- tibi perq̃ nives perq̃ auctos præviu amnes

Ventos despicerem, despiceremq̃ gelu.

Sed Ducis imperium retinet, nec linquere

Aspera militiæ jura fidesq̃ sinunt. (signa

Ipsæ suos poscens hostes in prælia Cæsar

Fulminat, & campos alite q̃uassat eq̃uo.

Ambiguisq̃ fremunt magnæ rumorib⁹ urbes

Spumifer indomita quas premit Albis aqua.

Quinam ex his elegis anteferendi sint q̃vili-

bet lector haut difficiliter internoscet. Sub-

nectere illis bene multos possem, si quam fa-

cile tam necessarium esset.

§. VII. Equidem non negaverim

Lotichio inter præcocia ingenia locum de-

beri. Etenim valde juvenem poemata se-

com-